

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ. ΟΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ

Οι περισσότεροι συμπολίτες μας γνωρίζουν την ύπαρξη δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα αλλά οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι δεν τους απασχολεί ιδιαίτερα. Το όλο ζήτημα εξ' άλλου δεν προβάλλεται από τα κόμματα ως μείζον προεκλογικό θέμα, ενώ τα ΜΜΕ δεν το συμπεριλαμβάνουν στις προτεραιότητές τους. Ανεξαρτήτως του εγχωρίου διαχρονικού στρουθοκαμηλισμού, η δημογραφία των κρατών αποτελεί καθοριστικό παράγοντα εθνικής ισχύος και διαμορφώνει τις παγκόσμιες εξελίξεις. Κράτη με ομαλή πληθυσμιακή πυραμίδα (μεγάλη βάση παιδικού πληθυσμού, στιβαρό ενεργό δυναμικό στην μέση και κορυφή χαμηλού ποσοστού τρίτης ηλικίας) θέτουν ελπιδοφόρες αναπτυξιακές βάσεις για το μέλλον ενώ αντιθέτως η αντιστροφή της πυραμίδος ισοδυναμεί με προδιαγεγραμμένο εθνικό βιολογικό θάνατο.

Η ανθρωπότητα ουδέποτε είχε ξεπεράσει το ένα δισεκατομμύριο κατοίκους έως τα τέλη του 19^{ου} αιώνας. Κατά τον 20^ο αιώνα ο παγκόσμιος πληθυσμός από 1.6 δις έφθασε στα 6.1 δις κατοίκους, σήμερα ξεπερνά τα 8 δις και στο τέλος του 21^{ου} αιώνας θα φθάσει τα 11.2 δις κατοίκους περίπου. Η πληθυσμιακή αυτή έκρηξη λαμβάνει χώρα κυρίως στην Αφρική, ο πληθυσμός της οποίας το 1950 έφθανε τα 250 εκ., σήμερα ανέρχεται στο 1.4 δις και περί το 2100 θα φθάσει τα 4.5 δις κατοίκους.

Στον αντίποδα, η Ευρώπη συρρικνούται και γηράσκει. Ενώ η διατήρηση του πληθυσμού μίας κοινωνίας απαιτεί δείκτη γονιμότητας 2.1 (2.1 τέκνα ανά γυναίκα), ο ευρωπαϊκός δείκτης (μέσος όρος) είναι μόλις 1.52 και ο Ελληνικός 1.3 (τρίτος από το τέλος). Το 1900 η Ευρώπη αποτελούσε το 25% του παγκοσμίου πληθυσμού και οι Ευρωπαίοι ήταν τριπλάσιοι των Αφρικανών. Το 2017 η Ευρώπη αντιπροσώπευε το 6.7% του παγκοσμίου πληθυσμού, ενώ το 2050 οι Ευρωπαίοι θα είναι το 1/3 των Αφρικανών. Η ευρωπαϊκή υπογεννητικότητα μεγιστοποιείται στον Νότο, ενώ είναι περιορισμένη στην Γαλλία και τις Σκανδιναβικές χώρες.

Το 22% των γεννήσεων στην ΕΕ προέρχεται ήδη από μετανάστες. Ο υπερπληθυσμός Αφρικής και Ασίας σε συνδυασμό με την αστικοποίησή του, την κλιματική αλλαγή, την αστάθεια και κυρίως την διαφορά βιοτικού επιπέδου, αναμένεται ότι προσεχώς θα γιγαντώσει τα λαθρομεταναστευτικά ρεύματα προς την Ευρώπη. Η συντριπτική πλειοψηφία εξ αυτών θα διαπνέεται από θεοκρατικές αντιλήψεις ασύμβατες με το Δυτικό αξιακό σύστημα και συνεπώς η αφομοίωσή της θα είναι από δυσχερής έως αδύνατη.

Μετά από κεκτημένη εμπειρία δεκαετιών, σημαντικοί Ευρωπαίοι ηγέτες αποδέχονται ότι το μοντέλο της πολυπολιτισμικής Ευρώπης είναι εξόχως προβληματικό. Η εμμονή των Βρυξελλών καθώς και των σοσιαλιστικών και κεντροδεξιών κυβερνητικών σχημάτων στην «πολυπολιτισμικότητα» προκάλεσε εν πολλοίς το BREXIT και στρέφει τους πολίτες της Ευρώπης στην ακροδεξιά, δεδομένου ότι βιώνουν ανασφάλεια και στέρηση μέρους του Ευρωπαϊκού κεκτημένου. Το αφελές ή ιδιοτελές ιδεολόγημα ότι «η λύση του

δημογραφικού βρίσκεται στην μετανάστευση», οδηγεί μόνο σε πλασματική επιβράδυνση του φαινομένου της υπογεννητικότητας με ανεπανόρθωτο όμως κόστος την σταδιακή αντικατάσταση του πληθυσμού αλλά και των αξιών της Ευρώπης.

Η Ελλάδα συρρικνώνεται και γηράσκει ταυτόχρονα (5^η πλέον γερασμένη χώρα παγκοσμίως). Μέχρι στιγμής δικαιώνεται ο Πρόεδρος Τουργκούτ Οζάλ ο οποίος στην δεκαετία του 1980 δήλωνε ότι «δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο». Στην χώρα μας εκφράζεται διαχρονικά πολιτική «ανησυχία», για την πληθυσμιακή συρρίκνωση, άνευ όμως αντικρίσματος. Μετά την πολυετή ανυπαρξία ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής κατά το παρελθόν, η παρούσα κυβέρνηση βαδίζει με διστακτικά βήματα και μόλις στο 5^ο έτος διακυβερνήσεως υπόσχεται κάποιο εθνικό σχέδιο δράσεως που ακόμη καταρτίζεται.

Η μέση ηλικία στην Ελλάδα από τα 26 έτη το 1951, εξελίχθηκε σε 35.1 το 1991 και 45.2 το 2020. Οι ενεργοί (κατάλληλοι προς εργασία) Έλληνες από τα 7 εκ. το 2015 θα φθάνουν τα 5 εκ. το 2050. Ενώ η υγιής σχέση εργαζομένων και συνταξιούχων είναι 4/1 στην Ελλάδα είναι 1.2/1. Το 2060 οι συντάξεις θα αποτελούν το 23% του ΑΕΠ (περί το 15% σήμερα). Η Ελλάδα πρωτεύει στην ανεργία των νέων, ενώ το 65% ηλικίας 25 – 34 ετών συγκατοικεί με τους γονείς του. Η μίσθωση κατοικίας στην Ελλάδα αποτελεί το 33% του εισοδήματος (στην ΕΕ το 13.3%), ενώ εξακολουθεί η λίαν αρνητική επίδοση σε υποδομές φροντίδας παιδιών. Κατά την μνημονιακή περίοδο «τιμωρήθηκαν» ιδιαίτερα οι πολύτεκνοι, η μείωση των οποίων είναι δραματική, αφού σημαντικό ποσοστό τους βρίσκεται στα όρια της φτώχειας.

Μεταξύ των απογραφών 2011 και 2021 ο ελληνικός πληθυσμός μειώθηκε περί το μισό εκατομμύριο. Η διαφορά θανάτων – γεννήσεων (φυσικό ισοζύγιο) και μόνο στοιχίζει στην Ελλάδα την απώλεια 65.000 Ελλήνων ετησίως με επιδεινούμενες τάσεις, ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές (γεννήσεις 2022 στην χώρα μόλις 76.541). Στον αριθμό αυτό δεν υπολογίζονται οι πλέον των 500.000 νέοι που έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό. Οι γόνιμες γυναίκες 20 – 49 ετών ήταν 2.35 εκ. το 2010 και 1.95 εκ. το 2021.

Από τους 325 Δήμους το 2021, μόνο οι 56 παρουσίασαν (ισχνό) θετικό φυσικό ισοζύγιο, ενώ έως το 2040 η Ελλάδα θα απωλέσει 1 ακόμη εκ. μόνο από την διαφορά θανάτων – γεννήσεων. Μέσα σε αυτό το γενικό κλίμα οι αμβλώσεις είναι διπλάσιες των γεννήσεων, ενώ επισήμως οι αλλοδαποί αποτελούν το 13% (περί το 1 εκ. το 2020) του πληθυσμού. Οξύ δημογραφικό και μεταναστευτικό πρόβλημα αντιμετωπίζει και η Κύπρος. Για λόγους συγκρίσεως ο τουρκικός πληθυσμός το 2050 θα ανέρχεται στα 100 εκ. (85 εκ. σήμερα) και ο αιγυπτιακός περί τα 170 εκ. (115 σήμερα).

Οι Ελληνίδες αποκτούν το πρώτο τους τέκνο στα 31 έτη. Η αναβολή οφείλεται στο οικονομικό (χαμηλό εισόδημα, κόστος ανατροφής), απαιτήσεις σπουδών και εργασίας των γονέων, η μειωμένη φροντίδα υγείας (ιδιαίτερα στην επαρχία), η ασυμβατότητα εργασίας και τεκνοποίησης (υποδομές, κοινωνικές παροχές, απαλλαγές, νομοθεσία), η ανισότητα φύλων στην φροντίδα τέκνων, η σύνδεση τεκνοποίησης με τον γάμο (Σουηδία 55% εκτός γάμου, Ελλάδα 9%), αύξηση διαζυγίων και μονογονεϊκών οικογενειών,

ανεπιφύλακτη κοινωνική αποδοχή αμβλώσεων, αυστηρά κριτήρια μονίμου συντρόφου, η αστάθεια, αποφυγή ευθυνών, αστικοποίηση, παιδεία κ.λπ.. Πέραν αυτών κύρια αιτία αναβολής ή και μη τεκνοποίησης κρίνεται ότι αποτελεί η μετατόπιση αυτής από θεμελιώδη στάση ζωής (αξία), σε απλή επιλογή κόστους/οφέλους λόγω της επιδράσεως ιδεολογικών ρευμάτων, όπως ο δικαιωτισμός, ο εθνομηδενισμός, ο νεοφιλελευθερισμός, ο φεμινισμός, ο κοσμοπολιτισμός, η παγκοσμιοποίηση κ.λπ.. Φυσικά τα «πολυάσχολα» ΜΜΕ δεν βρίσκουν χρόνο προεκλογικό ή μετεκλογικό για να προβάλουν το «ευτελές» θέμα του δημογραφικού και να κρίνουν δεόντως το πολιτικό σύστημα.

Οι επιπτώσεις του δημογραφικού είναι κρίσιμες και άπτονται της ίδιας της υπάρξεως του έθνους. Η δραματική μείωση του παιδικού πληθυσμού κραυγάζει για το ανεπίστροφο της υπογεννητικότητας, ενώ η διαρκής μείωση του ενεργού πληθυσμού, μας δείχνει το ζοφερό μέλλον στις εισφορές, το ασφαλιστικό, τους δημόσιους πόρους, την οικονομική ανάπτυξη, την παραγωγικότητα, το ΑΕΠ, τις επενδύσεις, την ανεργία, την φυγή κεφαλαίων αλλά και γηγενών πολιτών στο εξωτερικό. Το υπαρκτό πρόβλημα στελεχώσεως των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας θα διογκούται και η παραμεθόριος Ελλάς θα ερημώνεται προκαλώντας κενά στην άμυνα και ασφάλεια της χώρας. Οι τρέχουσες ροές μεταναστών από την Αφρική και την Ασία θα έχουν μετατραπεί σε «τσουνάμι», με αποτέλεσμα την κοινωνική ανομοιογένεια, ασυνέχεια και σύγκρουση. Η σύνθεση των επιπτώσεων αυτών θα απειλήσει άμεσα την κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα του ελληνισμού σε Ελλάδα και Κύπρο.

Οι πολιτικές ηγεσίες (καθρέπτης της πολιτικής ωριμότητας του εκλέγοντος λαού) λησμονούν τον θεμελιώδη ηγετικό κανόνα «Κυβερνάν εστί προβλέπειν». Η εκ των υστέρων θεραπεία ενός υπαρξιακού φαινομένου όπως το δημογραφικό πρόβλημα, που ήταν εμφανές τουλάχιστον από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, ισοδυναμεί με εγχείρημα διασώσεως βαρέως ασθενούντος της εντατικής. Έστω και τώρα απαιτείται η απόφαση, εκπόνηση και συνεπής εφαρμογή μίας ολοκληρωμένης, κοστολογημένης, ρεαλιστικής και διακομματικής δημογραφικής πολιτικής, προσαρμοσμένης στις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις και εστιασμένης στους ακόλουθους άξονες:

- Δημιουργία προστατευτικού περιβάλλοντος της οικογένειας.
- Συμβατότητα οικογένειας και επαγγελματικών υποχρεώσεων.
- Προώθηση και προστασία της μητρότητας.
- Καλλιέργεια αγάπης και ροπής προς τεκνοποίηση.

Στο ανωτέρω πλαίσιο το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών προτείνει κατά τα τελευταία 15 έτη, περισσότερα από 70 επί μέρους σχετικά μέτρα, δίχως δυστυχώς να επιτύχει την ευαισθητοποίηση των «αρμοδίων». Η ανυπαρξία ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής εφαρμοζόμενης κατ' απόλυτη προτεραιότητα σε συνδυασμό με την πολιτική άποψη ότι το δημογραφικό θα επιλυθεί με την μετανάστευση, ισοδυναμεί με πολιτικό έγκλημα κατά του έθνους. Η σκληρή αλήθεια είναι ότι οι Έλληνες που αναγεννήθηκαν από τις στάκτες τους πριν από 200 έτη, φαίνεται ότι θα υποκύψουν βιολογικά σε πολύ λιγότερο από τα επόμενα 200 έτη, βαδίζοντας με πρωτοφανή

αδιαφορία προς την αυτοχειρία. Μοναδική ελπίδα η εκ θαύματος συνειδητοποίηση του μεγέθους της απειλής που θα μετατρέψει το δημογραφικό σε προσωπική υπόθεση κάθε Έλληνα και απόλυτη προτεραιότητα της πολιτικής και πνευματικής ηγεσίας. Είδομεν.

27 – Νοεμβρίου – 2023

Αντιναύαρχος έ.α. Β. Μαρτζούκος ΠΝ

Επίτιμος Διοικητής ΣΝΔ

Αντιπρόεδρος ΕΛΙΣΜΕ